

ΤΟ ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ

Εἰς ὀλίγα μέρη τοῦ κόσμου ἡ φύσις μετὰ τόσης, δύναμαι νὰ εἶπω, σπατάλης διέχουσε τὰ κάλλη αὐτῆς ὅσον ἐπὶ τῆς Κερκύρας. Ἐν τῇ μάγῳ ταύτῃ νήσῳ, πλὴν τοῦ ἐξόχως εὐκραοῦς αὐτῆς κλίματος, τοσαύτη εὐρηται διακεχυμένη γραμμῶν ἁρμονία καὶ ἐδάφους ἀπαλότης καὶ ὄργανός βλαστήσεως καὶ τοῦ φυτικῷ κόσμῳ πλοῦτος καὶ χλιδὴ καὶ ποικιλία, ὥστε πλειστάκις τις μακρὰν αὐτῆς διαμένων καὶ ἀναζητῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου ἐλπίζει νὰ τὴν συναντήσῃ εἰς τὰ εὐδαίμονα τῆς Ἰαπωνίας πελάγη ἢ παρὰ τὴν Κεϋλάνην—τοσοῦτον τὰ πάντα διαφέρουσιν ἐν αὐτῇ πάσης παρομοιώσεως πρὸς τὴν περίξ ἑλληνικὴν φύσιν, μίαν ἐν τούτοις τῶν ὠραιότητων τῆς γῆς.

Τῶν νεωτέρων τούτων Ἑλλήνων ἐν τῶν ἐκπαγλωτέρων ὑπὸ ἔποψιν κάλλους καὶ πρωτοτυπίας τοπίων εἶναι μικρὸς λοφίσκος, περίκομπος, βαθύκιος, ἡρέμα ἀπολήγων εἰς κορυφὴν, ἀληθῆ παντεπόπτην. Ἐπὶ τῶν ράχεων τοῦ λοφίσκου τούτου ἀπαλῶς ἀναπαύεται τὸ χωρίον Γαστοῦρι. Παρὰ τὸ χωρίον καὶ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν δειρωδῶν κλιτύων τῶν πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος εὐρίσκειτο πάλαι ποτὲ ἡ ἔπαυλις ἐνὸς τῶν φιλοσοφικωτάτων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου Βράβιλα Ἀρμένη. Ἐπὶ τῆς ἐπαύ-

λεως ταύτης, ἣν ἀγοράσασα ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ, κατεδάφισεν, ἐγείρεται σήμερον τὸ περίλαμπρον Καταφύγιον τῆς καρδίας τῆς, τὸ Ἀχιλλεῖον.

*

Τὸ Ἀχιλλεῖον, καὶ ὅλα τὰ πολὺ ὠραῖα πράγματα, δύναται τις νὰ τὰ ἴδῃ, νὰ τὰ θαυμάσῃ, νὰ τὰ ἀπολαύσῃ, ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή νὰ τὰ περιγράψῃ καταλαμβάνεται ὑπὸ τοιαύτης σκοτοδίνης ἀναμνήσεων, ὥστε θὰ ἐθεώρῃ ἴσως ἑαυτὸν ἰκανότερον νὰ τὰ ἀνοικοδομήσῃ ἢ διὰ νεκρῶν γραμμῶν νὰ τὰ ἀπεικονίσῃ.

Ἡ ἀλήθεια αὕτη μᾶλλον αἰσθητῆ καθίσταται προκειμένου περὶ τοῦ Ἀχιλλεῖου, καθότι τὸ μαγικὸν τοῦτο ἀνάκτορον δὲν εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὠραῖον, ἀλλὰ μᾶλλον συλλογῆ ὠραιστάτων πραγμάτων. Ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς πολυταράχου ζωῆς τῆς Ἐλισάβετ ὁ καλλιτέχνης Ἰταλὸς ἀρχιτέκτων ἐπεδίωξε μᾶλλον τὴν ποικιλίαν, τὴν εὐμαρῆαν, ἢ τῶν γραμμῶν τὴν ἁρμονίαν καὶ τὸ ἀρχιτεκτονικῶς ἐνιαῖον. Ἡ τέχνη ἐμφαίνεται ἐν πᾶσιν, ἢ ἐνότῃς ἐλλείπει ἀπολύτως. Ἀρχαῖος καλλιτέχνης οὐδέποτε θὰ ὑπεγράφετο ὑπὸ τὸ ὄλον σχέδιον, θὰ εὐχαριστεῖτο ὅμως νὰ ἴδῃ τὴν ὑπογραφὴν του εἰς τὰ μέρη.

Τὸ Ἀχιλλεῖον δὲν εἶναι κυρίως ἐν ἀνάκτορον, ἀλλὰ συλλογῆ πολλῶν ἀνακτόρων, οὐχὶ μία κατοικία, ἀλλὰ μωσαϊκὸν πολλῶν κατοικιῶν καὶ δι-